

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง พฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษาโควตานักกีฬา
ปวช.1/7 สาขาช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

นายเอนก เมืองฉาย

วิทยาลัยอาชีวศึกษารักษาดิพนธ์การและเทคโนโลยี
ประจำปีการศึกษาที่1/2561

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 7 ทุกคน บางคนอาจจะตื้อรั้น ขาดความรับผิดชอบ คำนึงถึงแต่เหตุผลของตนเอง ด้วยอารมณ์ของวัยรุ่น แต่เมื่อทำการปรับพฤติกรรม ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดมา

นายเอนก เมืองฉาย
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	พฤติกรรมกรรมการส่งงานของนักศึกษาโควตานักกีฬา
ผู้วิจัย	นายเอนก เมืองฉาย ตำแหน่ง ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษารักดีพัฒนียการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาธรรมธา ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055716459 มือถือ 0863458596
ปีที่ทำการวิจัย	ปีการศึกษา 2561
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับชั้นปีที่ 1/7 จำนวน 18คน
ระยะเวลา เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561
ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อปรับพฤติกรรมกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษารายวิชา
ฝึกฝีมือ 1 และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรม การเรียนและการส่งงาน
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับชั้น ปวช.1/7 ในภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน
18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบด้วยการสังเกต และส่งผลงานของนักศึกษาปลายภาคเรียน สถิติ
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นอยู่ตลอด ยังไม่
ค่อยขาดเรียนกันเท่าไรนัก แต่พอสัปดาห์ต่อมาถึงช่วงเวลาปฏิบัตินักศึกษาเริ่มขาดเรียนกันบ่อยขึ้น ไม่ตั้งใจ
เรียน พูดคุยกันเองและเล่น เกมบนมือถือ โดยไม่ปฏิบัติงานที่ผู้สอนบรรยาย การเรียนของนักศึกษาชั้นปี
ที่ 1/7 ช่างยนต์ เกี่ยวกับการเรียนฝึกฝีมือเบื้องต้นนั้น ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมกรรมการเรียนในชั้นเรียน
และการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีขึ้นไป
ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน
(post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษา ดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิด	6
ขอบเขตในการศึกษา	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
เครื่องมือที่ใช้	11
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	12
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	12
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	13
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	14
อภิปรายผล	14
ข้อเสนอแนะ	14
บรรณานุกรม	15

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test)	6
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้(post-test)	6

บทที่ 1

บทนำ

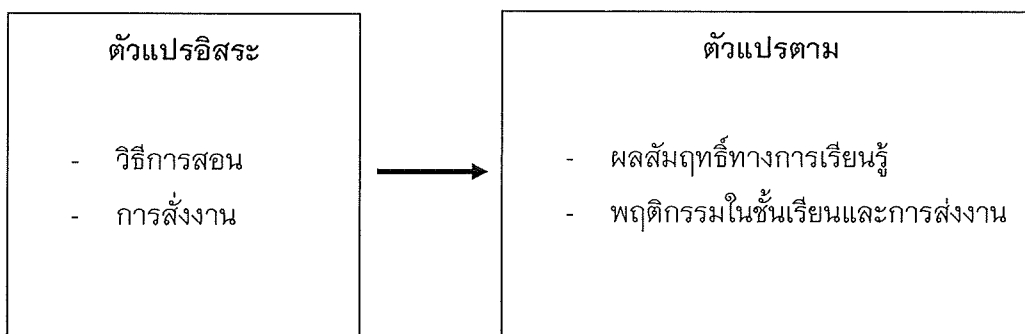
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้โปรแกรม Microsofe office : power point ในการบรรยาย และทักษะการปฏิบัติงานจริง ปรากฏว่านักศึกษาไม่สนใจที่จะฟังการบรรยาย และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติม เนื่องจากมี power point สำหรับอ่านสรุปก่อนสอบ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงาน การทำงานที่ได้มอบหมายอีกด้วย ส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษารายวิชาฝึกฝีมือ 1
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงาน

กรอบแนวคิดในการทำงานวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1) ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชาฝึกฝีมือ 1 โดยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติทำค้ำยันตะเข็บ

2) ขอบเขตประชากร

นักศึกษาชั้นปีที่ 1/7 แผนกวิชาช่างยนต์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังจากปรับพฤติกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

- 1.1.1 แแรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- 1.1.2 แแรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- 1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น
- 1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น
- 1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงบุช (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วย เครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้า และผลกรรมใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตามกำหนดลดลง

คิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนดจำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนและการส่งงานของนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

1. แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) ชนิด 2 คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ
2. แบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) ชนิด 4 คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้

9-10 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
7-8 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
5-6 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
3-4 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”
1-2 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ไม่ดี”

3. ไบบันทึกรการส่งงาน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบก่อนการเรียนและแบบทดสอบหลังการเรียน ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม
- 3) บันทึกการส่งงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3	2	11.11
4	2	11.11
5	10	55.55
6	4	22.22

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง(5-6 คะแนน) ร้อยละ 45.83 และ 16.66 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับรายวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)

คะแนน post-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7	1	5.55
8	6	33.33
9	10	55.55
10	1	5.55

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี และดีมาก (7-10 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนและการส่งงานตามตารางที่ 1 (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน และการส่งงาน(post-test) (ตารางที่ 2) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1/7 สาขาวิชาช่างยนต์ ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบปัญหา ดังนี้

- 1) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- 2) เล่นเกมส์ ผ่านมือถือ
- 3) เล่นผ่านโลก Social มากเกินความจำเป็น
- 4) พูดคุยกันในระหว่างทำการเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 5 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 2 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 1 ชั่วโมง 1 และจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกรณีนี้นักศึกษาคนใดสามารถทำงานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนนตามงานที่ได้ทำ และการทำสัญญาโดยกำหนดให้นักศึกษาจบวันที่การทำงานในสมุด พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และในช่วงการเรียนนั้นจะเก็บโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาไว้เพื่อไม่ให้นักศึกษาใส่ใจกับรายละเอียดอื่นนอกจากการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น โทรศัพท์มือถือ รวมถึงสังคมออนไลน์ เช่น facebook Line InstarGram และ Btalk เป็นต้น และการสนทนาผ่านมือถือ ทำให้นักศึกษามุ่งไปที่สิ่งดังกล่าวมากกว่าการเรียน โดยเห็นว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถไปอ่านหนังสือและpower point ด้วยตนเองได้ ทำให้เรียนรู้สิ่งที่ผู้สอนบรรยายไม่ครบถ้วนตามเนื้อหา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน และดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย เช่น การจัดทำหน้าเพจรูปใน facebook เพื่อใช้สำหรับการนำเสนอบทความ การปฏิบัติงานจริงในการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาที่กำลังอยู่ในโลกSocail ได้เข้าไปศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานและการเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

- ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]
จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>
- สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน
รายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online]
- อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการณ์ขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2
แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online]